

skulde synes, at Staten havde gjort en god Handel derved. Da jeg imidlertid ikke føler mig sikker paa, at den højtærede Minister og Administrationen i det hele deler min og Vejle Bys Opfattelse paa dette Punkt, vil jeg tillade mig at spørge Ministeren, om Vejle By maa blive fri for de inde i Byen projekterede Anlæg og de Ekspropriationer, som er en Følge deraf. Jeg synes, det er urimeligt at paatvinge Byen disse uhyre kostbare Anlæg, naar den helst vil være fri, og jeg haaber, den højtærede Minister vil give mig det Løfte, at Statsbanerne ikke vil skride til disse Anlæg, saa længe Byen helst vil være fri for dem. Selv om nu den højtærede Minister mener, at man absolut skal lade Ekspropriationerne foretage — jeg ved ikke, om det er saaledes —, haaber jeg dog, at det ikke betyder, at Trafikministeriet vil gennemføre disse Foranstaltninger, naar det finder for godt, uden at tage Hensyn til, om Byen ønsker dem eller ikke. Jeg ønsker, at Trafikministeriet vil love i alt Fald at vente med at gennemføre dem, indtil Vejle By giver sit Minde dertil.

I øvrigt erkender jeg, at en af de væsentligste Mangler ved det foreslaaede nye Anlæg er afhjulpet, naar Ændringsforslag Nr. 12 bliver vedtaget, og derfor takker jeg den højtærede Minister og det ærede Finansudvalg for Bevillingen. Men jeg vilde selvfølgelig have været endnu mere tilfreds, hvis man havde imødekommet mig ved ogsaa at tage de andre Ting med, som jeg har omtalt baade ved første og anden Behandling af Finansloven, og som jeg derfor ikke atter denne Gang skal omtale, i Særdeleshed da jeg mener, at selv om jeg igen gjorde Krav paa disse Foranstaltninger, vilde det ingen Betydning faa, da Sagen alt i Realiteten har fundet sin Afgørelse. Men som jeg allerede har bemærket, vil jeg meget gerne høre, hvad Ministeren mener med Hensyn til Udskydelse eller mulig Udsættelse af disse Anlæg inde i Vejle By.

Pinstrup: Den Omstændighed, at man fra radikal Side ved tredje Behandling paa ny har fremsat det ved anden Behandling forkastede Ændringsforslag angaaende Asaabanen, giver mig en kærkommen Anledning til at faa optaget i Rigsdagstidende en Rettelse, som jeg udsendte, saa snart jeg kunde efter anden Behandling, til et enkelt Punkt i mine Udtalelser. Med den højtærede Formands Tilladelse maa jeg maaske oplæse denne Rettelse. Den lød saaledes: „Direktørerne for Asaa Kalkstens-

fabrik har gjort mig opmærksom paa, at naar jeg i Folketinget under Finanslovens anden Behandling udtalte, at der fra nævnte Fabrik aarlig afsendes 500 Vognladninger Sten fra Dronninglund Station, saa beror dette paa en Misforstaaelse af de Oplysninger, Fabrikken har tilsendt mig. Det gjaldt ikke nu, men naar Asaa-Banen kom i Drift, saa vilde der med Fabrikkens nuværende Størrelse kunne sendes et saadant Antal Sten, hvilket nu hindres af den forholdsvis dyre Vognleje til Dronninglund Station. Jeg beklager denne Forveksling, saa meget mere som det virkelige Forhold i endnu højere Grad kunde være anført til Fordel for Banen, thi hvis der nu sendtes det nævnte Parti fra Dronninglund Station, saa vilde F.-F.-Banen ved Asaa-Banen kun faa øget Driftsindtægt for det korte Stykke fra Asaa til Dronninglund, medens det samlede Fragtbeløb for det nævnte Parti Sten vilde andrage nogle Tusinde Kroners ny Indtægt for F.-F.-Banen”.

Nu hørte vi nok, at det ærede Medlem fra Storehedinge bestred Muligheden af, at der overhovedet kunde blive nogen Trafik paa denne Bane med Kalksandsten, men det er meget usandsynligt, at det ærede Medlem skulde faa Ret deri, thi naar — som det er en Kendsgerning — Fabrikken i de 7 til 8 Aar, hvori den har bestaaet, har fabrikeret og solgt til den nærmeste Omegn omtrent 1½ Million Sten aarlig, er det Bevis nok for, at Produktet er godt og brugeligt, og saa er det klart, at naar Fabrikken faar Spor ned til Stationen, faar den bedre Chancer for at sende sine Sten bort. At alle Stenene skal sendes til Aalborg, vil jeg ikke paastaa, det er ikke sandsynligt, men at Fabrikken kan sende Stenene et Stykke bort fra Stationen, naar den faar Spor dertil, fremfor naar den skal køre dem en Mil eller 5 Fjerdingsvej til Dronninglund Station, er rimeligt. Naar den har kunnet sælge 1½ Million Sten aarlig i nogle Aar, beviser det, at Produktet er godt, og at Fabrikken ikke er i Færd med at dø bort. Jeg hørte i Gaar og fik i Dag bekræftet af en sagkyndig Mand, at man vil opføre en Kalksandstensfabrik et Steds mellem Roskilde og Køge — jeg ved ikke nærmere hvor; og det tyder ikke paa, at det er en uddøende Fabrikation.

Skønt min Fejltagelse som paavist ikke har nogen som helst Betydning for Sagens Realitet, er dog denne min Fejltagelse, som mange ærede Medlemmer vil have set, blevet pustet op til noget ganske overordentligt. Men jeg tror dog, jeg roligt tør gaa ud fra, at ingen i denne Sal vil mene;